

عنوان مقاله:

تحلیل اقتصادی کاربست قواعد تکمیلی در پیشگیری از نقض قرارداد ناقص در حقوق کامن لا و فرانسه و ایران و اصول قراردادهای تجاری بین المللی یونیدروا

محل انتشار:

پژوهشنامه بازرگانی، دوره 27، شماره 106 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 41

نویسندگان:

معصومه زمانیان - دانش آموزخته کارشناسی ارشد، گروه فقه و حقوق اسلامی، دانشکده الهیات الزهراء، تهران، ایران

زهرا وطنی - دکتری فقه و حقوق اسلامی، استادیار گروه فقه و حقوق پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

قرارداد ناقص قراردادی است که بنا به پاره ای عوامل، ایفای تعهدات مندرج در آن دچار چالش است. نتیجه ی برخورد ساده و دور از انعطاف با چنین رخدادی، نقض قرارداد خواهد بود. اما مکاتب اقتصادی و حقوقی دنیا، به جهت پرهیز از عوارض نامطلوب نقض و کاهش نرخ رخداد این واقعه ی حقوقی، در پی یافتن و وضع راه کارهایی برای ترمیم قرارداد به جای نقض هستند. این تحقیق با روش توصیفی تحلیلی در پی احصاء این راه کارها در حقوق کامن لا، فرانسه و ایران و اصول یونیدروا (به عنوان قواعدی بین المللی) است. تجویز و پیش بینی امکان مذاکره مجدد، ثمن شناور و نت بک راه کارهایی در نظام های حقوقی یاد شده (به غیر از ایران) برای تعدیل و تکمیل قرارداد ناقص هستند. مفاهیمی چون فوس ماژور، سختی مضاعف و عقیم شدن قرارداد در اصول یونیدروا قابلیت کاربست در پیش گیری از نقض قرارداد ناقص را دارند. در فقه شیعی و به تبع آن قوانین ایران نیز نظریه ی شرط ضمنی را می توان قاعده یی برای ترمیم قرارداد ناقص دانست: «قابلیت تعیین ثمن» را نیز می توان به عنوان راه کاری دیگر برشمرد. به علاوه با تامل دقیق و تعمیق در دستورات فقهی و مقررات قانونی، تطبیق برخی از راهکارهای نظام های حقوقی دیگر بر نظام حقوقی جاری ایران ممکن می نماید.

کلمات کلیدی:

قرارداد ناقص / ثمن شناور / نقض قرارداد / ترمیم قرارداد / شرط ضمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1687173>

